

РЕШЕНИЕ

№ 5964

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2923** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Началник група СДВР-ОПП срещу Решение № 578/01.02.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 10387/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 106 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 20-4332-011101/02.07.2020 г., издадено от Началник група СДВР-ОПП.

С посоченото НП на Ж. Г. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, както и „глоба“ в размер на 100 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 132, ал. 1, т. 3б. „в“ от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като от СРС не са обсъдени всички събрани в хода на административното и съдебното производство доказателства. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се представлява. От пълномощника му адвокат

Д. е постъпило становище, в което заявява, че оспорва касационната жалба и се моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Прави възражение за прекомерност. Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 04.04.2020 г., около 21:50 часа, в [населено място],[жк]до [жилищен адрес] Ж. Г. като водач на лек автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , поради недостатъчен контрол върху автомобила реализира ПТП с лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не изпълнява задълженията си като участник в произшествието.

Издаден е АУАН № 695972/05.06.2020 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не съдържат пълно описание на установените нарушения. Посочено е, че след като в АУАН и НП не се съдържат данни за причинени имуществени или неимуществени вреди, то не може да се направи извод за извършено нарушение, поради което правото на защита на наказаното лице е нарушено и издаденото НП е незаконосъобразно.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е изпратено на 01.02.2024 г. на електронната поща на касатора. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 15.02.2024 г. /вх. № 50151/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е основателна.

Касационният състав не споделя извода на СРС, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Неправилна е преценката на СРС, че в АУАН и НП не се съдържа пълно описание на установените нарушения, с което е нарушено правото на защита на наказаното лице.

От съдържанието и на двата акта е видно, че водачът не е осъществил достатъчен контрол върху управлявания лек автомобил, поради което е реализирал ПТП в друг лек автомобил, след което е напуснал мястото на ПТП, като не е уведомил службата за контрол. И в двата акта се съдържа ясно и непротиворечиво описание на деянията,

с които е осъществен съставът на описаните нарушения, поради което за лицето няма пречка да разбере за какво точно е санкционирано, съответно не е нарушено неговото право на защита.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. За това нарушение в нормата на чл. 185 от ЗДвП е предвидено наказание "глоба" в размер на 20 лева. От събраните в административнонаказателното производство доказателства – протокол и скица за ПТП е установено по безспорен начин, че Ж. Г. Г. е реализирала ПТП, тъй като не е упражнила контрол върху управляваното от нея МПС, с което е извършила описаното в АУАН и НП нарушение. Липсата на достатъчен контрол върху управляваното МПС от водача представлява неизпълнение на установеното с чл. 20, ал. 1 от ЗДвП задължение. Без значение за ангажирането на административнонаказателната отговорност на лицето е дали в резултат на настъпилото ПТП са причинени имуществени или неимуществени вреди.

Правилно е определен и размерът на наложената глоба, съобразно чл. 185 от ЗДвП.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че лицето е напуснало мястото на ПТП, без да уведоми компетентните органи, с което е осъществило състава на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН по ЗДвП има доказателствена сила до доказване на противното. От наказаното лице не са ангажирани доказателства оборващи изводите в съставения АУАН.

По отношение на второто посочено в НП нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, за което на лицето е наложена глоба в размер на 100 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, касационният състав приема, че административнонаказателната отговорност на лицето е ангажирана правилно, като правилно е определен размерът на глобата и правилно е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.“

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява неправилно и незаконосъобразно постановено, поради което следва да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХІІІ-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 578/01.02.2024 г., постановено по нахд № 10387/2023 г. на СРС, НО, 106 състав, като вместо него постановява:

ПОТВРЪЖДАВА Наказателно постановление № 20-4332-011101/02.07.2020 г., издадено от Началник група СДВР-ОПП, с което на Ж. Г. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, както и „глоба“ в размер на 100 лв. и

административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 132, ал. 1, т. 3б. „в“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Ж. Г. Г. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на СДВР на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, сумата от 80 (осемдесет) лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.